

Распукала тая църна земя,
Пропаднуватъ коня до колена;
Па на бога не съ предавале.
Богъ имъ даде седумдесетъ болки,
седумдесетъ и седумъ болести;
Болувале още три години,
Повеке умреле малце останале;
Дури тогай на бога съ предаде:
Заслужили свѣтци отъ година,
Задържале Петка и Неделя.
Татко иматъ, като свое сърце;
Майка иматъ, като своя душа;
Сестри иматъ, като десна ръка;
Своя брата, като десно око;
Своя снаха, като иста сестра;
Кумъ кърщеникъ, като богъ еднога.
Како съ они тако покаиле,
Въ църкви одатъ богу да съ молятъ.
Дури тогай дошъ имъ завърнало,
Що сеали, све имъ съ родило,
Родило съ и вино и жито.
Отъ ангели пѣсна останала,
Да съ пеить, да съ прикажуватъ.

31.

Свети Георги.

Отъ Кукушъ.

Що ъе настанъ настанало
Во града Троема?
Троемски Християни они безвѣрници,
Не вѣруватъ вистински господа
Исуса Христоса;
Они вѣруватъ злато и стрebro,
Отъ злато и отъ стрebro господъ праватъ,
Ни нимъ тими иматъ,
Малечокъ на големъ тими-ѣ си нематъ;